

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Légman Imre ügyvéd (1055 Budapest, V. kerület Szalai u. 3.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Hernesz Csaba ügyvéd (7400 Kaposvár, Széchenyi tér 8.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 3.G.40.008/2008/28. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 522.000 (ötszázhuszonkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Tényként állapította meg, hogy a felperes, mint engedményes részére az - I. Kft. által - engedményezett követelés megfizetése az alperes, mint az engedményezett követelés kötelezettje részéről megtörtént, az I. Kft., mint az alvállalkozó, és az alperes, mint fővállalkozó egymással elszámoltak, az alperes az I. Kft. felé az általa teljesített munka díját - amely az anyagköltséget is magában foglalta - megfizette. E tényekből arra a következtetésre jutott, hogy a felperes az általa szállított anyagok ellenértékének megtérítését nem az alperestől, hanem vevőjétől, az I. Kft.-től igényelheti, de nem érvényesíthet igényt az alperessel szemben jogalap nélküli gazdagodás címén sem, a jogalap nélküli gazdagodás szabálya nem kerülhet alkalmazásra, mert a felek között volt kötelmi jogviszony.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint bizonyította azt, hogy az I. Kft. az általa

kifizetett anyagokon túl jelentős mennyiségű árut szállított felperestől, ezt az alperesi beruházás során beépítette, a felperes részére azonban azok ellenértékét nem fizette meg. Annak a ténynek a bizonyítására, hogy az elszállított anyagok az alperesi építkezésen beépítésre kerültek, szakértő kirendelését kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával is nagyrészt egyetért a másodfokú bíróság, helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből arra, hogy nincs olyan jogcím, amely alapján az alperes az I. Kft. által a felperestől elszállított, de ki nem fizetett anyagok ellenértékének megtérítésére lenne kötelezhető. Nem ért azonban egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a jogalap nélküli gazdagodás szabálya a peres felek nem alkalmazható. A Ptk. 361. §-a szerinti jogalap nélküli gazdagodás alkalmazását nem általában egy jogviszony megléte, hanem az adott követelés tekintetében az adott peres felek között meglévő jogviszony zárja ki. A perbeli követeléssel - áruszállítással - összefüggésben jogviszony a felperes és az I. Kft., valamint az I. Kft. és az alperes között volt, a felperes és az alperes között azonban nem. Az I. Kft. alperessel szemben fennálló követelése egy részének felperesre történő engedményezése a felperes és az alperes között jogviszonyt még akkor sem teremtett, ha az engedményezési szerződést - azt tudomásul véve - az alperes is aláírta. Nem zárja ki ez az engedményezés azt, hogy a felperes jogalap nélküli gazdagodás címén az általa szállított, alperes fővállalkozásában készült építménybe beépített anyagok értékének megtérítése iránt az alperessel szemben fellépjen. Az erre alapított kereseti kérelem alaposságához azonban azt kellett volna a perben bizonyítania, hogy az alperes a felperes rovására jogalap nélkül vagyoni előnyhöz jutott, e tény azonban az elsőfokú eljárás iratai alapján nem állapítható meg, és ennek bizonyítására a felperes által kért szakértői bizonyítás sem alkalmas. Jogalap nélküli előny akkor merülhetne fel, ha az alperes a saját megrendelőjétől a beruházás ellenértékét, a fővállalkozói díjat megkapta, azonban a munka és anyagköltséget alvállalkozójának nem fizette ki, és fizetési kötelezettsége a jövőben sem merülhet fel, mert az I. Kft. alvállalkozó időközben jogutód nélkül megszűnt. Az elsőfokú eljárás során azonban bizonyítást nyert az a tény, hogy a felperes az alperes rovására jogalap nélkül vagyoni előnyhöz nem jutott. A perbeli bizonyítékok - így különösen B. Z., az I. Kft. ügyvezetőjének alperesi előadással teljes mértékben összecsengő tanúvallomása - alátámasztják azt a tényt, hogy az I. Kft. az általa végzett munkálatokról, és a felhasznált anyagokról az alperes felé a számlákat kiállította, azokat az alperes kifizette, az alperes tehát annak a munkának és

anyagnak az ellenértékét, amelyet az I. Kft. részére elvégzett, megfizetette, jogalap nélkül vagyoni előnyhöz ezért nem jutott. A fenti jogi álláspont folytán szükségtelen volt annak bizonyítása, hogy az I. Kft. által a felperestől elszállított áru az alperesi építkezésre kerültek-e beépítésre, a felperes ugyanis a leszállított, de ki nem fizetett áruk értékének megtérítését az I. Kft.-től követelhetette volna.

A felperes keresete alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megtéríteni, mely költség a felperest képviselő ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s, 2009. december 2.

. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró